

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Matth. 22. v. 30. & sicut illi ut plurimum in forma juvenum comparuerunt, Mare. 16. v. 5. sic & nos frugiferi erimus, germinabimus & virebimus, & annunciemus magnalia Dei in æternum, Psal. 92. v. 15.

Ibi Christus resuscitatum adolescentem matri suæ restituit: sic & ibi amici in plenissimo gaudio convenient, unde dies novissimus, dies restitutionis omnium dicitur, Act. 3. v. 19. Hoc animum nobis addat, ne mortem exhorrescamus, quia nos in sepulchro retinere nequit, sed dimittere rursus cogitur, ut Balæna Jonam jussu Dei indemnam revomere cogebatur, Jon. 2. v. ult. Dicamus ergò cum Ecclesia:

Hoc fulcior solamine
Molestâ in ægritudine,
Scio die quod ultimo,
Cum gaudio,
Sim suscitandus ex humo.
Dei boni potentia,
Retundet mortis spicula,
Servabit ossa corporis,
Ut singulis
Convestiar membranulis.
Bonum Deum cum júbilo,
Videbo, nullus ambigo,
In sempiterna gloriâ
Quæ mi data.
Sit laus ei per secula.

De Tertio,

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *Viduis succurre.* Cum enim Servator mæstam hanc viduam cerneret, ut funus filii sui amarissimis lacrymis persequentem; misericordiâ intima motus, non

modò amicè eam compellabat, sed & re ipsa adjuvabat, filium ejus resuscitando, propter quem in hunc luctum conjecta fuerat.

Nos quoque viduarum curam habeamus, easdem adjuvantes,

1. *Auxilio*, non enim multum sibi acquirere possunt, idèd aliorum beneficentiâ indigent, qui rivulos aquarum in plateas derivent, Prov. 5. v. 16. & necessitatibus sanctorum haud inviti subveniant, Rom. 12. v. 13. id Deus non sine mercede relinquet, si vel potus frigida saltem fuerit, Matth. 10. v. ult. Est enim judex viduarum, Psal. 68. v. 6. & sicut bonum, quod illis exhibetur, non sine remuneratione relinquit: sic & severâ pœna afficit eos, qui non verentur easdem offendere, Ex. 22. 22.

2. *Consilio.* In judicando esto pupillis misericors, ut pater, & pro viro matri illorum; & eris tu, velut Filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis quàm mater, Sir. 4. v. 10. 11.

3. *Præsidio.* Adhuc enim malefetiati inveniuntur, qui opprimunt in judicio pauperes, & vim faciunt causæ humilium, ut sint viduæ præda eorum, & pupillos diripiunt, Esa. 10. v. 2. Si Magistratum compellant, & ejus opem implorant, sæpè frustra implorant, ut exemplum prostat, Luc. 18. 7.

Hoc verò minimè fiat, Christiani enim Magistratus ante omnia operam dent in officio suo, ut viduæ & pupilli jus suum consequantur.

Hoc fecit Jobus, c. 29. v. 12. 15. David, 2. Sam. 14. v. 5.

Hæc laude quoque commendatur Imperator Ferdinandus I. Nam cum aliquando Secretarius ejus viduâ, quæ literas sup-

supplices ipsi exhibere volebat, rejicere vellet, sub prætextu, quod Imperator alia negotia expedienda haberet, quàm quod causæ ejus locum relinquere posset; Ille respondēbat: Admitte miseram hanc viduam: nisi enim pauperes audiverimus, Deus quoque non audiet nos.

Idem faciant omnes, qui Magistratum gerunt, apprimè caventes, ne iisdem vim inferant. Redemptor enim illorum fortis est, & ipse aget contrà te causam illorum, Prov. 23. v. 11.

II. *Defunctos luge.* Hic audimus, multam turbam cum adolescente hoc in funus prodiisse. Ex hoc exemplo instrumur, quod & nos defunctos nostros honesta sepultura afficere, & exequias eorum nostrâ præsentia honestare debeamus, juxta admonitionem Siracidis, qui vult mortuo quoque non prohibere gratiam, c. 7. v. 37. nempe ut Lutherus in margine explicat, ut vestiamus eos, & honestè sepeliamus, propter Deum & resurrectionem, quia in vitâ sua membra Christi, Eph. 2. v. 30. & templa Spiritus sancti fuerunt, 1. Cor. 3. v. 16. & aliquando reviviscunt & cum corpore resurgunt, Esa. 26. v. 19.

Edò non modò Processiones spectant, quæ in honorem defunctorum instituuntur: sed & conciones funebres, quæ jam olim in Gentilismo usitatæ fuerunt, siquidem Cicero veterem legem citat, quæ ita habet: Honoratorum virorum laudes in concione memorantur. Sic David Rex Abnero egregiè parentavit, his verbis: Nequaquam, ut mori solent ignavi, mortuus est Abner. Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggravati: sed sicut solent cadere coràm filiis

iniquitatis, sic corruisti, 2. Sam. 3. v. 33. Id in populo Dei perpetuus mos fuit, ut Rabbi nescio quis testatur: Nullum funus factum est in Israel, absque verbo Prophetico. Id ipsum etiam apud Christianos invaluit, sicut Gr. Nazianzenus, non modò fratri suo Casario, & forori Gorgonia, sed & Basilio M. Archiepiscopo Casariensi diversos Sermones funebres habuit, qui in scriptis ejus extant. In Germania hic mos obtinuit A. C. 1246. ut Albertus Crantzius memorat, quod & à tempore illo perpetuò continuatam est, & vergit non modò in honorem demortuorum, quorum memoria nunquam obliterabitur, Psal. 112. v. 6. sed & afflictis in solatium. Et tandem omnibus concomitantibus in salutarem instructionem, quomodo & ipsi ad beatam *in hoc mundo se* præparare debeant, siquidem, hodiè mihi, cras tibi, Sir. 38. v. 23. Eccles. 7. v. 3.

III. *Christo confide.* Equidem mors ultimus est inimicus, 1. Cor. 15. v. 26. qui conjunctissimos amicos corpus atque animam divellit, & prodromi ejus sunt varii morbi, qui tandiu hominem arrodunt, donec eum prosternant, juxta illud: Timores cordis adinventio expectationis, & dies finitionis, Sir. 40. v. 2.

Sed quando Christum intuemur, qui verbo mortem fugare, & defunctos resuscitare valet, nullam causam habemus metuendi, sed potius beatam dissolutionem anhelandi, cum Paulo suspirantes: Desiderium habeo dissolvi, & esse cum Christo, Phil. 1. v. 23.

Hic Servator pauca verba profert, ad quorum sonum defunctus erectus resider, & matri restituitur. Super quæ verba Cyril-

Cyrillus scribit, quod vox Christi adeo penetrabilis fuerit, ut, si tum temporis ad loculum juvenis, vel tumulum Lazari clamasset: Vos mortui qui ab Adami ætate ad hoc usque tempus occubistis, surgite cum hoc adolescente, cum Lazaro hoc: illi omnes necessario surrexissent & prodissent. Quia vero tum temporis nondum fieri debuit, ideo die novissimo efficaciter illud demonstrabit, & quamprimum vocabit: Surgite mortui, venite ad iudicium! Dicitur erit factum, & mortui magni & pusilli stabunt coram throno ejus, Apoc. 20. v. 12. Esa. 40. v. 36.

Hoc illorum solatio infervit, qui parentibus, conjugibus, liberis, amicis & propinquis per mortem privantur. Die novissimo omnes vicissim conveniemus. Ibi Servator, jam mæsto viduo conjugem suam, matri jam lugenti, liberos, amico jam dolenti propinquos suos restituet, ut neque vita neque mors illos amplius separare possit. Rom. 8. v. 38. sed in æterna gloria cohabitabunt, & cum Christo erunt semper, 1. Thess. 4. v. ult.

Quod nobis omnibus ex gratiâ largiatur Deus Trinitus, per Jesum Christum Dominum nostrum, Amen.

DOMINICA XVII. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 14. v. 1 -- 12.

EXORDIUM.

CYgnum Numen divinum inter aves immundas retulit, & Israelitis severè interdixit, ne carne ejus vescerentur, Lev. 11. v. 17.

Cygnus avis non contemnenda est, magnitudine anseris, vel major adhuc, & si rectè præparetur, non adeo respuendus videtur. Atqui Judæis anseribus vesci licitum fuit, non verò cygnis, causam nonnulli ex veteribus hanc reddunt, quod niveas pennas gerat, in carne nigrâ; quo ipso imaginem exhibent omnium hypocritarum, qui exterius speciem sanctitatis præseferunt, in corde verò nigri sunt, omnimodis vitiis repleti: quod abominabile est coram Deo. Ex hac causa Deus Israelitis interdixit, ne cygnos sacrificarent nec comederent, ut hinc exemplum caperent,

sicut volucrem hanc repudiaverit, quod sub candidis plumis nigram carnem occultet: Sic multò magis ipsi improbatum iri hypocritas, qui ore dicunt, Domine, Domine, Matth. 7. v. 22. & tamen in felle amaritudinis & obligatione iniquitatis eorum, Act. 8. v. 23.

Deinde inde quoque esse potuit, quia de cygnis refertur, quod suaviter canent, sed non amè, quam moriantur, ut Ovidius canit:

Catrina jam moriens canit exequialia
cygnus,

Cantator cygnus funeris ipse sui.

Hypocritæ enim idem faciunt, ut pœnitentiam suam in agonem usque mortis procrastinent, putantes, tunc sat citò id fieri:

kkk

fieri: